

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1935.

Ljubljana, 21. marca 1935.

Štev. 2—3.

3.

Katoliškim vernikom v Jugoslaviji!

V smislu sklepa katoliških škofov v Jugoslaviji vas najtopleje vabimo na

II. evharistični kongres,

ki se bo vršil za vso kraljevino v Ljubljani v dneh 28., 29. in 30. junija 1935.

Pridite, da skupno izpričamo svojo vero v Boga in Gospoda našega v presvetem Rešnjem Telesu!

Pa sedanji čas, ko je na svetu tako malo miru, srčne zadovoljnosti in tihe sreče, a toliko negotovosti, temnih slutenj in mračnih skrbi, ali ni kaj malo pripraven za tako veliko zunanje slavlje? A vprav sredi težav in tegob teh težkih dni stoji naš Odrešenik Jezus Kristus kakor nekoč med trpečim ljudstvom ter nas vse, ki so nam oči kalne od skrbi in ušesa naglušna od tarnanja, ljubeznivo vabi: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in jaz vas bom poživil« (Mt 11, 28).

Slušajmo ta sladki glas, ki nam obljublja olajšanje in moč, zberimo se kakor ovce okrog svojega Dobrega Pastirja in s sv. Petrom vdano recimo: »Gospod, h komu pojdemo? Besede večnega življenja imaš in mi verujemo in vemo, da si ti Kristus, Sin božji« (Jn 6, 68, 69). Slej ko prej je resnično, da je tudi v časnem oziru rešenje narodov le v Kristusu, Odrešeniku sveta. Zakaj »srečno ljudstvo, ki mu je njegov Bog Gospod« (Ps 32, 12).

To srečo iščemo sebi in svojemu narodu v krizi naših dni. Našli jo bomo le pri Kristusu. Kajti ni toliko krize kruha, saj ga je v obilju. Ni tolike krize dela, saj nas delo povsod kliče. Kriza duš je, zato nered in ob krivični obilici stradež milijonov. Kriza duš je, zato needinost, nemir in sovrašтво. Iz krize duš vodi le en izhod, Oni, ki je o sebi dejal: »Jaz sem pot, resnica in življenje« (Jn 14, 6).

Kristus v presvetem Rešnjem Telesu je naše življenje. Iz njega zajemamo pogum v težavah, veselje v preskušnjah, upanje v brezupu, veliko, vse premagujočo ljubezen do Boga in do bližnjega. Iz takšne ljubezni vzklije mir v narodu in med narodi. Iz takšne ljubezni se bo našla prava pomoč v tolikeri bedi in prava rešitev zamotanih vprašanj.

Moramo in hočemo pripomagati, vsak po svojih močeh, da se svetovna stiska olajša vsaj v našem narodu in to po Jezusu, našem edinem Rešitelju. Zato pridite vsi, ki verujete v Jezusa Kristusa, v presvetem Rešnjem Telesu med nami živečega. Vabimo vse stanove, pred vsem v s e delovne stanove, ki jih je teža naših dni najbolj zadela, da v Jezusu najdejo pot iz stiske. Vabimo katoliško inteligenco,

da v Jezusu najde resnico sredi sedanjih zmot. Vabimo zlasti m l a d i n o , da v Jezusu najde ž i v l j e n j e , pravo, lepo in osrečujoče. Pridite, pridimo Jezusu, našemu Odrešeniku, zmagovito slavje! Pridite, poklonimo se v molitvi in ljubezni našemu Bogu, ki ima svoje bivališče med nami!

Pridite, združimo se z Jezusom, ki je kruh življenja, zedinimo se po Njem v medsebojni ljubezni in v trajnem miru!

Že sedaj pa pripravljajmo svoja srca z molitvijo, sveto daritvijo in žrtvami na velike dni kongresa, da bodo res dnevi, ki po presveti Evharištiji odprejo našemu narodu vire nadnaravnega življenja v blagoslov naši domovini.

† Dr. Gregorij Rožman
škof ljubljanski.

† Dr. Josip Srebrnič
škof krški,

predsednik stalnega odbora
za evharistične kongrese.

4.

Gospodom duhovnikom za leto 1935.

1. To leto nosi evharistično signaturo. Velika milost je za našo škofijo, da se vrši evharistični kongres za vso državo vprav pri nas. Imamo radi tega sicer največ dela s pripravami in prireditvijo kongresa, a upamo, da bomo prav tako deležni največjih in najlepših njegovih sadov. Sadovi so odvisni od priprave. Delavni župnijski pripravljalni odbori so velikega pomena. Niso samo za to, da organizirajo udeležbo na kongresu, ampak imajo mnogo večji dušnopastirski pomen: evharistično življenje v župniji poglobiti in razširiti, izvesti tako temeljito duhovno pripravo cele župnije, da bodo tudi tisti, ki se kongresa ne bodo mogli udeležiti, mogli prejeti duhovne sadove kongresa. Ni torej zadosti, če je odbor na papirju, »da v Ljubljani ne bodo sitnarili«.

Ker nekateri gospodje ob navodilih in pošiljkah pripravljalnega odbora čakajo, da dobijo še poseben ukaz od škof. ordinariata, opozarjam, da pomeni centralni pripravljni odbor nekaj začasnega oddelka škofijskega ordinariata. Priprava in izvedba kongresa je naloga ljubljanske škofije. Razumljivo je, da tega ogromnega dela maloštevilno osebje ordinariata poleg rednih poslov ne more izvršiti, zato sem imenoval poseben odbor, ki pod mojim vrhovnim vodstvom pripravlja kongres. Ta odbor ima svoje seje na sedežu škof. ordinariata. Če le količkaj morem, se jih osebno udeležujem. Član odbora je tudi g. generalni vikar. Torej so vsa navodila, želje in sklepi odbora, ki prihajajo na župne urade in župne odbore v soglasju z škofijstvom in ni treba od ordinariata še posebnih dopisov in navodil.

2. Od več strani sem zvedel, da se nekateri gg. pritožujejo, da ne dobivajo od škofa navodil, ki bi bila v nejasnosti sedanjosti še posebno potrebna. Ako mislijo gg. pri tem na politična novodila, imajo prav. Dal pa sem navodila za najnujnejše duhovsko delovanje v sedanjosti. In ta navodila hočem danes samo še enkrat poudariti:

a) Evharistična vzgoja je neobhodna za rast zdravega in trdnega verskega življenja, ki bo zmožno prestatati preizkušnjo velikega boja, čigar začetke že doživljamo. Nevarnost, ki polagoma začenja prodirati tudi v podeželsko kmetško mladež, je dvojna: materialistično nazi-

ranje iz marksizma, in pa prostopašnost v morali brez vsake meje spoštljivosti in sramežljivosti. Na temelju božje resnice in katoliške morale bo rastla in mogla ostati vkljub vsem nasprotnim vplivom le tista mladina, ki je temeljito, psihološko pravilno in nadnaravno evharistično vzgojena, ki s Kristusom živi in z njim v vsakdanje boje stopa. Evharistična vzgoja je pogoj tudi za nadaljnji dve nalogi, ki se morata v naši dobi rešiti.

b) **Karitativno delo** je nujnost v dobi brezposelnosti in bede. Vemo, da je brezposelnost in vsa moralna stiska, ki je z njo v zvezi, sad kapitalistično urejene družbe. Razumemo klic po reformi družbe. Vemo pa tudi, da se bolezen ne zdravi s tistim strupom, ki je bolezen povzročil. Potreben je protistrup. Krivičnih izrodov kapitalizma ne more ozdraviti isto materialistično naziranje in pojmovanje, iz katerega je kapitalizem nastal. Nemogoče je, da bi materialističen marksizem — četudi bi ga s krščanstvom skušali pomešati — prinesel zboljšanje. Proti temu strupu je edino zdravilno sredstvo dosledno in dejansko krščanstvo. Prva in glavna zapoved krščanska pa je ljubezen. Brez dejanske ljubezni do bližnjega je krščanstvo piškavo. Dušni pastirji smo po svojem poklicu dolžni učiti, razširjati, utrjevati in izvajati to dejansko ljubezen do bližnjega (caritas). Ne dajmo se premotiti po raznih zunanjih znakih krščanstva, pogledimo v globine, pa bomo spoznali, da tudi v tako zvanih dobrih kristjanih mnogokje in mnogokdaj manjka dejanske ljubezni, ki je po Jezusovi besedi znak krščanstva. Ta ljubezen se vcepi v duše le z vajo, z dejanji ljubezni. Tej vaji in vzgoji v ljubezni do bližnjega služijo karitativne organizacije, dobrodelni odbori v župniji, karitativna nedelja in slično. Vprav radi tega, ker se dobrotelnost vernikov danes tako često zlorablja od nevednih in nepotrebnih ljudi, je treba karitativno udejstvovanje urediti, organizirati. Tudi ljubezen se mora dati voditi od prve izmed glavnih kreposti, od razumnosti (prudentia). Ne zavedamo se še dosti, kako učinkovito in neizčrpno sredstvo dušnega pastirstva imamo v karitativnosti, zato ga ne uporabljamo še dovolj dosledno in intenzivno. Ni pa dvoma, da je nujna zahteva časa, v tem pa vidimo voljo božjo, ki nam v naši dobi to delo nalaga.

c) **Katoliška akcija** pa je tretje, kar je naša sodobna dolžnost. Lansko leto sem obširneje o tem govoril. Letos naj povem samo to, da se izdelujejo nova pravila, ki bodo podlaga za intenzivnejše in morda tudi pravilnejše delo na obširnem polju katoliške akcije.

Ta tri navodila sem doslej dajal in jih še bom, kakor jih danes znova podajam ter z vso ljubeznijo in resnostjo gospodom priporočam. Verjemite, da so te zadeve najpotrebnejše v naši dobi. Vse drugo je sekundarnega pomena. Ako teh treh reči ne izvedemo v škofiji in v vsaki župniji, bodo verniki drug za drugim — najprej seveda mladina — padali v pogubne zmote, ki obljublajo zboljšanje, in tako pogubljali sebe in svoje potomstvo. Seveda pa mora vsak sam razmišljati in se morate med seboj posvetovati, kako bi po razmerah v svojih župnijah to konkretno in najboljše mogli izvesti.

Približno isto naroča tudi S. Congr. Consistorialis v odgovoru na poročilo de statu dioecesis iz l. 1933: »Parochis enixe commendes ut catechismum pueris adultisque sedulo tradant, Actionem Catholicam piasque Associationes assidue foveant, et praesertim, ne in ruinam futurae societatis succrescant, iuvenes colant.«

3. **Razširjanje katoliškega tiska** ovira v precejšnji meri velika gospodarska kriza. Razumljivo je, da se vedno zopet pojavlja tendenca, zmanjšati številne verske liste in s tem poenostaviti agitacijo. Po tem, kako Cerkev v sličnih zadevah (redovi, kongregacije, bratov-

ščine) postopa, moram soditi, da razni poizkusi zadnjega časa v tem pravcu niso pravilni in niso v duhu Cerkve. Želja Cerkve in naša naloga je, da se katoliški tisk čim bolj razširi — tudi v času krize. Duša mora imeti tudi svojo hrano, ki je vredna, da se radi nje odpove kakemu litru vina ali pa kaki cigareti. Kdor se je enkrat na verski list navadil, ga bo pustil samo v skrajni sili. V tem oziru je mnogo vzpodbudnih in ganljivih zgledov med našim ljudstvom.

Pravila za razširjanje verskih listov veljajo sledeča:

a) Vsaka družina in vsak samostojen vernik naj ima vsaj en verski list, katerega redno čita.

b) Kdor zmore, naj naroči razne verske liste, tako v svojo lastno korist kakor tudi v podporo verskega tiska oziroma verskih institucij.

c) Kdor more samo en list naročiti, ima svobodo, da si izbere katerikoli list bodisi po svojem okusu in nagnjenju bodisi po ceni.

č) More pa vsak eden ali drugi list posebno priporočati, prav pa ni, ako agitira proti kakemu verskemu listu, katerega poklicana cerkvena oblast pusti izhajati.

Vkljub občutnemu pomanjkanju denarja je z novim letom število naročnikov nekaterih verskih listov narastlo. To je razveseljivo znamenje, da čutijo verniki potrebo po verski duhovni hrani. Razširjanje katoliškega tiska je tem bolj nujno, ko številni sektarski in krivoverski kolporterji prodirajo že v zadnje vasi naše škofije in ponujajo svojo strupeno blago za zelo nizke cene.

Versko časopisje je v dušnem pastirstvu tako važen in uspešen pomočnik, da se v naši dobi ne da nikjer več pogrešati. Naloga KA v vsaki župniji pa je, da vzgoji zadostno število sposobnih razširjevalcev in kolporterjev. Ta vzgoja je važna naloga, ki jo imajo duhovniki. Duhovnik, ki misli, da mora in more vse sam storiti, nujno zanemarja važne naloge, ker jih pač radi preobilice poslov, izvršiti ne more. Prepričan sem, da bo evharistični Bog v tem letu naše napore obilno blagoslovil.

4. Konference dekanov v minulem letu nisem sklical in tudi za letos ji nisem ne termina ne programa določil. Čakal sem in čakam na konkordat, ki je po vseh znakih sodeč blizu. Konkordat bo nam predložil večje število važnih in deloma novih problemov in tedaj bo konferenca dekanov nujno potrebna. Dotlej pa vsi molimo in dajmo drugim moliti, da bi se razmere katoliške Cerkve v naši državi tako uredile, kakor je najbolje v zveličanje duš. Naj pa pride karkoli, dobro ali slabo, tega se vsi živo zavedajmo, da je uspeh kraljestva božjega odvisen od božje milosti in našega dela in da ima tisto delo trajen uspeh, ki ga vrši svet delavec. Torej je prvo in brezpogojno nujno, da skrbimo za svoje lastno posvečenje in za vztrajni napredek v pravi svetosti.

V Ljubljani, dne 24. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

5.

Kanonična vizitacija in birmovanje v l. 1935.

Kanonična vizitacija se bo letos vršila v dekanijah: Moravče, Loka in Žužemberk. Prizadeti gospodje naj se točno ravnajo po navodilih, ki jih najdejo v Škofijskem listu in sicer l. 1931 str. 8—11, l. 1932 str. 11—13 in l. 1934 str. 19.

Vizitacija se bo vršila po sledečem redu:

1. Dekanija Loka.

1. Stara Loka v ponedeljek, 6. maja;
2. Žabnica v torek, 7. maja;
3. Sv. Lenart v sredo, 8. maja;
4. Bukovščica v četrtek, 9. maja;
5. Selca v petek, 10. maja;
6. Dražgoše v soboto, 11. maja;
7. Železniki v nedeljo, 12. maja;
8. Zalilog v ponedeljek, 13. maja;
9. Davča v torek, 14. maja;
10. Sorica v sredo, 15. maja;
11. Poljane v petek, 17. maja;
12. Javorje v soboto, 18. maja;
13. Trata v nedeljo, 19. maja;
14. Lučine v ponedeljek, 20. maja;
15. Leskovača v torek, 21. maja;
16. Stara Oselica v sredo, 22. maja;
17. Žiri v četrtek, 23. maja;
18. Nova Oselica v petek, 24. maja;
19. Škofja Loka v nedeljo, 26. maja;
20. Retéče v ponedeljek, 27. maja.

2. Dekanija Žužemberk.

21. Žužemberk v četrtek, 30. maja;
22. Hinje v petek, 31. maja;
23. Ajdovec v soboto, 1. junija;
24. Dobrnič v nedeljo, 2. junija;
25. Šmihel v ponedeljek, 3. junija;
26. Sela pri Semberku v torek, 4. junija.
27. Zagradec v sredo, 5. junija;
28. Ambrus v četrtek, 6. junija;
29. Krka v petek, 7. junija.

3. Dekanija Moravče.

30. Vače v nedeljo, 16. junija;
 31. Sv. Gora v ponedeljek, 17. junija;
 32. Moravče v nedeljo, 14. julija;
 33. Vrhpolje v ponedeljek, 15. julija;
 34. Brdo v torek, 16. julija;
 35. Št. Vid v sredo, 17. julija;
 36. Krašnja v četrtek, 18. julija;
 37. Blagovica v petek, 19. julija;
 38. Češnjice v soboto, 20. julija;
 39. Št. Gotard v nedeljo, 21. julija;
 40. Čemšenik v ponedeljek, 22. julija;
 41. Izlake v torek, 23. julija;
 42. Kolovrat v sredo, 24. julija;
 43. Zlatopolje
 44. Št. Ožbalt
 45. Sv. Planina
 46. Peče
- } na jesen, dan se bo šele določil.

V Ljubljani, dne 24. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

Pastoralne konference v letu 1935.

Predmeti za posvetovanja na konferencah so sledeči:

I.

Na pomladanski konferenci:

1. Kako naj verniki (zlasti otroci) pogostokrat prejemajo sv. obhajilo, da bo imelo čim več vpliva na njihovo življenje?

2. Casus:

Leviti^{us} parochus novum accipit cappellanum Abundium, qui recenter studia theologica absolvit. Abundius, cujus memoria adhuc thesium theologiarum plena est, libenter de methodo scientifica, qua res pastorales tractandae sint, sermonem miscet: e contra parochus asserit, quae in seminario addiscuntur, esse omnino theoretica, et hinc nullius ponderis: in vita solam »praxin« alicujus esse momenti.

Hujus »praxeos« parochus singularia affert exempla, quae Abundius, doctrinis theologice solidis assuefactus, mirabundus auscultat.

Ita affirmat parochus, omnes declarationes in folio dioecetano circa habitum clericalem, circa usum vestis talaris et superpellicei in processionibus et alia id genus, esse »de consilio« tantum, et in conscientia minime obligare, praesertim, cum non habitus faciat monachum, sed zelus animarum.

Idem parochus bona ecclesiae parochialis cum bonis foundationum et cum bonis ecclesiarum filialium confudit, explicans omnia haec entia esse Deo dicata, et cum Deus sit unus etiam peculium sacrum unum esse debere.

Baptismata notat in foliis volantibus, quae in sacristia curae aeditui reliquuntur, dicens primum esse sacramentum, adnotationes in libris parochialibus matricularibus rem omnino secundariam.

Similiter parochus in bannis nuptialibus proprio Marte dispensat, et hanc agendi rationem excusat dicens, quod Ordinarius sine dubio dispensaret, si interrogaretur: ergo sufficere dispensationem praesumptam. De caetero omnes dispensationes esse puras formalitates.

Intentiones missarum magno colligit numero dicens prospiciendum esse pro futuro: in casu mortis Ecclesia supplebit ex thesauro suo, si heredes persolutionem non curaverint.

Abundius haec omnia tacito ore percipit, nesciens, quomodo parochus sit respondendum. Respondeas Tu, benevole lector, et juva Abundium in dubiis solvendis.

II.

Na jesenski konferenci:

1. Kako naj se v dušnem pastirstvu izrabi evharistični kongres, da bodo njegovi sadovi trajni? (Udeležba pri mašah, molitvenih urah, oblatio stip. Mis., evharistično križarstvo itd.)

2. Casus:

Cleptinus vicino suo Cajo vitulum saginatum furatur, quem mox in publicis mundinis vendit tercentis denariis Homobono, viro ex dissito vico.

Pecuniae acceptae partem dissipat in cauponis, centum vero denarios exponit in lotteria et fausta sortitione nanciscitur 100.000 Den.

Verumtamen breve fuit gaudium ejus: post hebdomadas tota res detegitur. Cleptinus furti reus in iudicium trahitur, ubi vero pertinaciter delictum negat. — Cajus vitulum a Homobono reposit affirms: »Res clamat ad dominum«: insuper a Cleptino totam sortitionem lotteriae postulat, cum Cleptinus non proprias, sed Caji pecunias exposuerit. Homobonus vitulum restituere renuit, cum justum pretium pro eo solverit et omnino bona fide egerit. — Cleptinus, criminis convictus, poenam legitimam subire debet, sed e carcere egressus, de restitutione nihil prorsus audire vult dictitans, quidquid in ipso culpa fuerit, per aërem carceris jam omnino purificatum esse.

- Quaeritur: 1. Quae sint obligationes possessoris malae fidei?
 2. Quae sint obligationes rei?
 3. Quid sentiendum de lotteria?
 4. Quomodo dijudicanda sit ratio agendi Cleptini, Caji, Homoboni?

NB! Oba kazusa morajo rešiti vsi duhovniki, ki so po obstoječih predpisih obvezani izdelati referate za pastoralne konference.

V Ljubljani, dne 25. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

7.

Slovesen sklep svetega leta 25.—28. apr. 1935

Na belo nedeljo se konča sveto leto v spomin 1900 letnice našega odrešenja. Katoliški svet bo ta sklep obhajal na poseben način. Na pobudo angleškega duhovnika po imenu Waterkeyn sta se obrnila kardinala, nedavno umrli Bourne, nadškof vestminsterski, in Verdier, nadškof pariški, na sv. Očeta, da bi se sveto leto sklenilo s tridnevnic v Lurdu in sicer tako, da bi se od četrtega ob treh popoldne pa do bele nedelje ob treh neprestano dan in noč darovale sv. maše v lurški votlini. Sveti Oče, papež Pij XI. je z veseljem sprejel to pobudo in je poslal lurškemu škofu Petru Mariji Gerlier sledeče apostolsko pismo:

Častiti brat,

pozdrav in apostolski blagoslov.

Zares ne moremo drugače, kakor da z vsem priznanjem pohvalimo, da si tako z veseljem in s tako dobrohotnostjo sprejel nasvet, ki sta Ti ga dala naša draga sinova, kardinala svete rimske cerkve: Franc Bourne — čigar nedavno smrt objokujemo — in Ivan Verdier, pariški nadškof. Svetovala sta Ti namreč, da naj se v bližnjem mesecu aprilu v Lurdu, v čudežni votlini Brezmadežne Device, opravljajo javne tridnevne molitve in to tako, da se tam vrše evharistične daritve neprestano in zdržema tiste tri dni in noči, ko se bo končal jubilej človeškega odrešenja, razširjen na ves katoliški svet.

In na kateri primernejši, na kateri dostojnejši način naj bi se končale in kakor okronale te spominske svečanosti?

Če je toliko in tako velikih dobrot, ki izvirajo iz najsvetejšega dejanja našega Odrešenika, je pa krščanska Evharistija, kot središče in največji vzrok krščanskega življenja, in po njej ona večno čudovita kalvarijska Daritev, tak dar, da si človeški razum ne le ne more kaj večjega izmisliti, marveč se tudi zdi, da je s tem izpolnjena božja neskončna moč in izčrpano usmiljenje.

Vsi kristjani naj torej obrnejo svojega duha in svojo pobožnost k vzvišenemu zakramentu oltarja za toliki dar, ki je bil dan pred 1900 leti. Operejo naj madež v potokih milosti, ki izvirajo iz njega, popravijo prestopke, in naj svoje skrbi in težave, ki jih tako teže, zaupajo in izročijo Tistemu, ki jih edini more ublažiti, olajšati in povzdigniti k nebu. Kateri pa bodo mogli — in trdno upamo, da bodo mogli premnogi —, naj gredo v Lurd iz vseh delov sveta, iz vseh narodov in naj tam brez vsake narodne razlike, združeni v bratski skupnosti vere in ljubezni, prinašajo vroče prošnje in spokorna dela »pred Očeta usmiljenja in Boga vse tolažbe«; izročajo naj jih po posredovanju Device, božje Matere, ki je bila brez madeža izvirnega greha spočeta. Mislimo namreč, da se ni zgodilo brez previdnosti božje volje, da se v tem svetem času, ko se slavi jubilej človeškega odrešenja, izpolnjuje 75. obletnica nebeških prikazanj blagoslovljene Matere božjega Odrešenika v masabjelski votlini.

Vprav danes so nam bolj kot kdaj prej potrebne molitve, da izprosimo božjo pomoč; potrebujejo jih narodi, rodovi in vse človeške in državne družbe. Zlo, ki preti današnjim časom, je tako silno in težko, da se zdi, da je komaj kaj upanja na kako olajšanje; česar se za bodočnost bojimo, napolnjuje duše vseh s strahom in tesnobo. Najbolj žalostno je to, da se na mnogih krajih obnavljajo poganski običaji; in se z največjo pohvalo potrjuje njihov nauk, ki nasprotuje onemu nebeškemu nauku, ki ga je Kristus prinesel na svet.

Toda kjer greši uporna ošabnost človeškega uma, tam je zlasti treba zadoščevati.

Zakaj, kakor izkušamo z veliko žalostjo očetovskega srca, se ne more uporabiti nikako zdravilo za toliko zlo, ako odstranimo Boga, zavrzemo njegov zakon in preziramo njegovo pomoč. Če se ljudje prizadevajo za trajen mir in napredek samo s človeško močjo in modrostjo, nedvomno preganjajo tistega, ki beži, vise na tistem, ki pada. Mi vsi pa, ki se ponášamo s krščanskim imenom in se z božjo vero hranimo, bomo odtod izprosili rešitev človeškemu rodu, namreč od Boga, odkoder edino more priti. Karkoli smo izrečno odločili, da se bo izprosilo in doseglo, ko smo podelili vsemu svetu ta posebno izredni jubilej (primerjaj apost. konst. »Quod nuper«, od 6. januarja 1933, in »Quod superiore anno«, od 2. aprila 1934), to naj se izprosi v bližnjih dneh v Lurdu po gorečih molitvah in po vročih prošnjah, izvirajočih iz tolikih evharističnih daritev; a zlasti, da zasije dušam resnični krščanski mir; da izgine sovraštvo, ki se širi; da se srečno odstranijo vzroki nesoglasja in se povsod uredijo razmere; da pride mir, pravim, o katerem so peli angeli, ko se je Kristus rodil, katerega je od mrtvih vstali dal učencem, katerega je kot sveti dar dal vsem, ko je odhajal k Očetu.

In neprestano prosimo, da dobrotno usliši ponižno proseče glasove Brezmadežne Device Marije, ki je v masabjelski votlini po dobroti božji izvršila in še vrši tolika čudežna dela; ona naj kočno enkrat izprosi pri svojem milostljivem Sinu srečnejših časov trpeči človeški družbi; vsaj tako, da zaslepljenim duhovom — zlasti tistim, ki javno in drzno vzpodbujajo k uporu proti Bogu — zasveti luč resnice in kreposti; da pridejo na

pravo pot blodeči in grešniki; da se povsod dá cerkvi svoboda, ki ji pripada, in da nastane med vsemi narodi sloga in pravi napredek.

Da pa bo to srečno uspelo, nam dviga in povečuje upanje to, česar se zavedajo oni, ki si prizadevajo, da se vse začeto in kar je treba izvesti, s složnimi močmi in nameni izvrši. Poleg tega namreč, da obljublajo vse kar najskrbnejše urediti, da bi moglo iz čim več narodov priti čim večje število vernikov v Lurd in tam na ta način prisostvovati svetim obredom, se prav tako pohvalno posvetujejo, kako bi izvedli tudi to, da bi se vzpodbudili vsi verniki, naj bo vsak v svoji škofiji, pod vodstvom svojega škofa, deležen lurdskih tridnevni svečanosti, da se v ta namen darujejo eharistične daritve in povsod opravljajo posebne molitve.

Zato naj tiste dni ves katoliški svet od vzhoda do zahoda z enim glasom in enim srcem prinaša ponižne molitve Bogu po rokah Njegove presvete Matere, da izprosi usmiljenje, mir, odrešenje.

V resnici čudovit prizor, iz katerega moremo gledati v srečnejšo bodočnost! Čudovit prizor, vreden nebes, častiti brat, mi ga že sedaj gledamo z duhovnimi očmi in v dušo so se nam razlile nebeške utehe, ki nam kličejo v spomin ono, kar je sam prerok Malahija stavljal v usta samemu Bogu, ko je prerokoval z božjo pomočjo skrivnosti bodočih časov: »Od solnčnega vzhoda do zahoda je veliko moje ime med narodi; in na vsakem kraju se bo darovala in doprinašala mojemu imenu čista daritev.« (Prim. Mal 1, 11.)

Dasi se to tako vrši vsak dan po vsem svetu zaradi menjave dneva in noči, vendar upamo, da se bo to vršilo v onih dneh še z večjo in pristrčnejšo ljubeznijo.

Zato naj svet, ki ga vežejo skrbi za zemeljske stvari in ga razdvajajo tolika nesoglasja, vidi vso družino kristjanov, združeno v enem duhu, v eni veri in eni molitvi, da se izprosi grešnikom odpuščenje, ostrašenim mir, nesrečnim tolažba, lačnim kruh in končno vsem blodečim luč in pristan rešitve.

V tej preveseli nadi prerokujemo Vašemu prizadevanju bogate sadove in prosimo Boga zanje; in zlasti za to, da se v bližnjih svečanostih pobožnost vernikov do vzvišene Daritve oltarja vedno bolj in bolj poveča in močno povzdigne.

Medtem pa naj bo priča naše očetovske dobrohotnosti in posrednik nebeške milosti apostolski blagoslov, katerega Tebi, častiti brat, z vso ljubeznijo v Gospodu podeljujemo, kakor tudi vsem tistim, ki se bodo prizadevali, da se začeto izvrši — v prvi vrsti ga podeljujemo dragemu našemu sinu Ivanu, kardinalu svete rimske cerkve Verdieru, pariškemu nadškofu — potem tudi tistim, ki bodo s pobožno dušo prisostvovali takim svečanostim.

Dano v Rimu, pri sv. Petru, dne 10. januarja 1935. leta, v 13. letu našega pontifikata.

Papež Pij XI.

Škof lurški vabi tudi ljubljansko škofijo, da bi se udeležila te edinstvene tridnevnice. Ni nam mogoče, da bi v večjem številu romali v Lurd in tam združili tudi slovensko molitev z molitvami drugih narodov, zato pa se hočemo v duhu pridružiti vesoljni tridnevnici ter iskreno in goreče moliti pred Najsvetejšim za namene, ki jih je sv. Oče za to tridnevnic določil.

V ta namen naročam sledeče:

1. Apostolsko pismo sv. Očeta se naj vernikom s prižnice prečita, če treba, razloži, in naj se povabijo, da se v velikem številu udeleže pobožnosti, ki so v naši škofiji določene. Sv. maše, katerim prisostvujejo, naj darujejo po namenu sv. Očeta. Tisti, ki morejo, so naprošeni, da dajo za sv. maše v ta namen. Pred vsem naj se opozore, da služi tridnevnicca ob sklepu svetega leta pri nas prav posebno za duhovno pripravo na evharistični kongres.

2. V stolnici bodo 25., 26. in 27. aprila zvečer molitvene ure pred Najsvetejšim s primernimi nagovori. V petek in soboto, t. j. 26. in 27. aprila, bodo od 6 do 12 sv. maše pred Najsvetejšim. V nedeljo, dne 28. aprila, bo ob 10 slovesna pontifikalna sv. maša, popoldne ob primeren času pa bo pri uri molitve pridiga in zahvalna pesem z blagoslovom.

3. V župnih cerkvah se opravijo 25., 26. in 27. aprila molitvene ure, samo, če je večja udeležba vernikov mogoča. V nedeljo, dne 28. aprila, naj se opravi dopoldne slovesna božja služba, popoldne pa molitvena ura z nagovorom in zahvalno pesmijo. Po uvidevnosti gg. župnikov se sme vršiti popoldne tudi teoforična procesija.

V Ljubljani, dne 6. marca 1935.

† Gregorij,
škof.

St. 632.

8.

Izpiti duhovnikov v zmislu kan. 130.

Za letošnje izpite se določa sledeča tvarina:

Iz osnovnega bogoslovja: De Ecclesia. S posebnim ozirom na dušno pastirstvo.

Iz dogmatike: De actu fidei eiusque proprietatibus; de necessitate gratiae actualis, eius relatione ad naturam, de dispensatione eius, de iustificationis natura et effectibus formalibus gratiae sanctificantis; de visione beatifica; de sanctitate Christi, de sacerdotio Christi, de divina Maternitate B. M. V. deque privilegiis eam sequentibus; de SS. Eucharistiae sacramento; de confessione sacramentali; de contritione et attritione.

II.

Iz biblične vede: Stari zakon: Uvodna vprašanja o knjigah SPSZ; vsebina historičnih knjig in eksegeza 150 psalmov.

Novi zakon: Uvod v sinoptične evangelije in liste apostola Pavla; eksegeza evangelija sv. Janeza in Apostolskih del.

III.

Iz moralne teologije: De principiis (Noldin). — De praeceptis Decalogi (expecto VII.). (Po Noldinu.)

Iz pastoralne teologije: O sv. maši in zakramentih.

Iz cerkvenega prava: De clericis (Can. 108—478). De matrimonio (Can. 1012—1143; 1960—1992). De beneficiis et administratione bonorum ecclesiasticorum (Can. 1409—1551).

Izpiti iz vseh treh skupin se bodo vršili v četrtek, 17. oktobra 1935, v avlah ljubljanske teološke fakultete (Alojzijevišče). Začetek ob osmih.

V Ljubljani, dne 28. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

Novomašniki leta 1935.

V mašnike bodo letos posvečeni sledeči bogoslovci ljubljanske škofije:

Iz V. letnika:

1. Rafael Fabiani, roj. v Šmarjeti dne 24. oktobra 1911.
2. Jožef Geoheli, roj. v župniji Brezovica dne 8. marca 1911.
3. Franc Golob, roj. v župniji Naklo dne 16. junija 1910.
4. Alojzij Jenko, roj. v Smledniku dne 19. junija 1911.
5. Jožef Lušin, roj. v župniji Sodražica dne 15. marca 1911.
6. Janez Oražem, roj. v župniji Bloke dne 18. oktobra 1910.
7. Filip Žakelj, roj. v Horjulu dne 2. maja 1907.

Iz IV. letnika:

8. Ludovik Bevka, roj. v župniji Ribnica dne 13. januarja 1910.
9. Štefan Kraljič, roj. v župniji Tomišelj dne 25. decembra 1909.
10. Franc Kramarič, roj. na Rádovici dne 1. maja 1908.
11. Pavel Kržišnik, roj. v župniji Poljane nad Škofjo Loko dne 18. oktobra 1810.
12. Franc Mihelič, roj. v župniji Ribnica dne 8. aprila 1911.
13. Metod Mikuš, roj. v Prečni dne 22. decembra 1909.
14. Ivan Pavlin, roj. v Radovljici dne 27. decembra 1903.
15. Stanislav Žerjal, roj. v Rihemberku pri Gorici dne 14. junija 1910.

V zmyslu določil kan. 998 cerkvenega zakonika naj se ti novomašniki v vseh župnih, duhovnijskih in samostanskih cerkvah razglase vernikom s prižnice in sicer na četrto postno nedeljo, dne 31. marca 1935, s priporočilom, naj verniki molijo zanje, da bi postali in ostali duhovniki po Sreč Jezusovem ter da bi dobri Bog v teh hudih časih obudil veliko duhovskih poklicev. V zmyslu določila v Škofijskem listu 1931 na str. 49 naj se na dan, ko se novomašniki razglase, in na dan njihovega mašniškega posvečenja moli pri dopoldanski in popoldanski službi božji molitev za novomašnike, kakor je v Cerkvem molitveniku na str. 264.

Subdiakonati so imenovani prejeli v nedeljo, dne 13. januarja 1935; druga dva višja redova pa bodo prejeli: diakonat v soboto pred tiho nedeljo, dne 6. aprila 1935, prezbiterat pa v nedeljo, dne 7. julija 1935.

V Ljubljani, dne 28. februarja 1935.

† Gregorij.
škof.

10.

Večna luč.

V Škof. listu 1915, str. 108, in 1916, str. 74, sta bila priobčena dva odloka, s katerima je S. R. C. (14. jul. 1864, 23. febr. 1916) dovolila: Kjer za večno luč ni dobiti oljčnega olja, se prepušča previdnosti krajevnega ordinarija, da se za večno luč rabi tudi kako drugo olje, bodi pa, če je mogoče, rastlinsko olje; v sili se sme rabiti tudi elektrika. — Iz odgovora S. R. C. je razvidno, da se sme rabiti tudi petrolej, če ni dobiti rastlinskega olja. — V naši škofiji se sedaj lahko

dobi rastlinsko olje. Zato po cerkvenih določilih ni več dovoljeno rabiti za večno luč petrolej ali električno. Če se v kateri cerkvi še rabi petrolej ali električno za večno luč, naj se v prihodnje oskrbi rastlinsko olje.

V Ljubljani, dne 28. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

11.

Popravek

k Rimskemu obredniku in Zbirki svetih obredov.

V »Redu pri delitvi sv. obhajila« je pri besedilu »Glejte, Jagnje božje...« izpadla drugič besedica »glejte«, zato se naj vstavi »glejte« oziroma »glej« in sicer v Rimskem obredniku na str. 94 in 101, v Zbirki svetih obredov na str. 41 in 48, v Malem obredniku na str. 11, tako da se bo besedilo pravilno glasilo: »Glejte, Jagnje božje, glejte, ki odjemlje grehe sveta.«

V Ljubljani, dne 7. marca 1935.

† Gregorij,
škof.

12.

Razstava

novejše cerkvene umetnosti ob Evharištičnem kongresu.

V program Evharištičnega kongresa v Ljubljani je postavljena tudi razstava novejše cerkvene umetnosti pri nas. Da bo mogoče zbrati pravočasno vse podatke o predmetih, ki naj se razstavijo, se župni uradi ter predstojništva cerkva, zavodov in samostanov vabijo, da tekom enega meseca naznanijo škof. ordinariatu v Ljubljani, katere umetnine so pridobili od l. 1900 dalje.

Sem spadajo:

1. Paramenti, antipendiji, zastave;
2. cerkvene posode (kelih, ciboriji, monstrance itd.);
3. slike;
4. kipi.

Namenu bodo služili predvsem originali, pa tudi načrti, modeli in dobre fotografije v primerni velikosti.

Posebno zaželen bi bil oltar ali tabernakelj, ki bi se to leto izvrševal, pa bi se začasno mogel postaviti na razstavi, preden se odda svojemu namenu. Tudi tabernakljeva vrata, ki bi jih mogli kje za tisti čas pogrešiti in z drugimi nadomestiti.

Pri sporočilu naj se omeni:

1. Umetnik, ki je delal načrt;
2. obrtnik, ki je načrt oz. delo izvršil;
3. leto načrta in izvršitve.

Po možnosti naj se naznanilo pridene fotografija naznanjenega predmeta.

V Ljubljani, dne 12. marca 1935.

Št. 443.

13.

Udeležba ministrantov

pri pogrebih in drugih cerkvenih opravilih v času šolskega pouka.

Kraljevska banska uprava dravske banovine v Ljubljani je dne 18. januarja 1935, IV. No. 17.190/1, poslala škof. ordinariatu sledeči dopis:

»Običaj je, da opravljajo osnovnošolski učenci ob nedeljah in praznikih cerkveno strežniško službo. Dogaja pa se, da so cerkveni strežniki potrebni tudi ob šolskih dnevih, n. pr. pri pogrebih, porokah ali pri cerkvenih opravilih, ki se vrše med učnim časom.

Učenci-cerkveni strežniki izostajajo ob takih prilikah iz šole, zamujajo pouk ali pa zapuščajo šolo med poukom. Ker teh izostankov ni mogoče opravičiti po § 60 zakona o narodnih šolah, prosi kraljevska banska uprava, da odredi škofijski ordinariat vsem veroučiteljem na narodnih šolah, naj uredijo cerkveno strežniško službo šoloobveznih učencev tako, da bodo pri cerkvenih opravilih, ki se vrše ob času šolskega pouka, vršili cerkveno strežniško službo oni učenci, ki so ob času cerkvenega opravila pouka prosti.«

O tem se obveščajo župni uradi zaradi ravnanja.

V Ljubljani, dne 28. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

Št. 770.

14.

Gozdni gospodarski načrt.

Kr. banska uprava dravske banovine v Ljubljani je z dopisom z dne 31. januarja 1935, št. III. 816/1, sporočila škof. ordinariatu sledeče:

Ministrstvo za šume in rudnike je izdalo glede sestavljanja gospodarskih načrtov za gozdove pod posebnim javnim nadzorom (kot so nadarbinski, banovinski, občinski itd.) podrobna navodila z dne 4. julija 1934, št. 17.125. Za naslov so posebno važna sledeča mesta citirane rešitve ministrstva:

Sreski šumarski referenti so poklicani po svoji službeni dolžnosti, da sestavijo za te gozdove (to je gozdove pod posebnim javnim nadzorom) gozdno gospodarske načrte.*

Posestniki teh gozdov pa lahko poverijo sestavo gospodarskih načrtov tudi kakemu drugemu strokovnjaku, toda za to je treba pribaviti predhodno odobrenje kraljevske banske uprave.

Pripominja se, da sreskemu šumarskemu referentu, ki po službeni dolžnosti opravlja posel sestavljanja gospodarskih načrtov, ne pripada za to nikaka posebna nagrada, ampak mu mora posestnik gozda povrniti samo potne stroške, to je kilometrino in dnevnicu. Dalje mu mora povrniti stroške za pisarniški in risarski material.

Kadar se oddaja izvršitev gospodarskega načrta, mora zadevni dogovor odobriti kraljevska banska uprava — najsi izvrši ta posel sreski šumarski referent ali kak drug strokovnjak.

* Ponovno se priporoča nabava knjižice: Ing. Viktor Novak: **O urejanju gospodarstva z gozdovi.** (Vide Škof. list 1933, str. 86.) Knjiga stane 30 Din in se sme nabaviti na račun cerkvene imovine. Dobi se tudi pri škof. ordinariatu.

Banska uprava se bo ozirala na to, da je pogodbeni zaslužek primeren, tako da gozdni posestnik ne bi bil izpostavljen pretiranim zahtevam.

O tem se obveščajo prizadeti zaradi ravnanja.

V Ljubljani, dne 9. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

15.

Krajevni leksikon za področje dravske banovine.

V Ljubljani se je ustanovil v okviru zveze za tujski promet v Sloveniji konzorcij, ki izda Krajevni leksikon za področje dravske banovine, nekak informativni priročnik z uradnimi, zgodovinskimi, zemljepisnimi, topografskimi, tujsko-prometnimi in gospodarskimi podatki vseh mest, trgov in vasi dravske banovine. Priročnik bo obsegal blizu 1000 strani in bo razdeljen v 29 delov. Ker bo prinesla knjiga tudi opise župnij, cerkva, cerkvenih ustanov, cerkvene umetnosti, zgodovinskih spomenikov, kapelic ter zaslužnih javnih delavcev, ki so ali rojeni v posameznih župnijah ali so se tam udeleževali, se je obrnil redakcijski odbor imenovanega leksika na škofijski ordinariat s prošnjo, da se gg. župnikom, katerim so navedene podrobnosti najbolj znane, priporoči vsestransko sodelovanje pri zbiranju zanesljivega gradiva za to knjigo.

Zato se župni uradi vabijo, da gredo omenjenemu podjetju v vsakem oziru na roko, ter da pregledajo in izpopolnijo vprašalne pole, ki jih bo redakcija od slučaja do slučaja pošiljala na njihov naslov, da se zberejo vsi potrebni podatki.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

Št. 1028.

16.

Zloraba poštinske prostosti.

Ministrstvo pravde,
verski oddelek/XIII.
Št. 2242/34.

11. februarja 1935.
Belgrad.

Predmet: Poštinska prostost,
zloraba v privatne svrhe.

Prečastitemu

škofijskemu ordinariatu

v Ljubljani.

Ministrstvo saobračaja (uprava pošte in telegrafa) je pod št. 1783 od 14. decembra 1934 poslalo pod gornjim predmetom dopis sledeče vsebine:

»Ministrstvu saobračaja (upravi pošte in telegrafa) je čast obvestiti ministrstvo, da se dogajajo zlorabe s poštinsko prostostjo verskih oblasti in ustanov na ta način, da se prostost izkorišča za osebno privatno dopi-

sovanje v uradnih pismih, ki po zunanosti odgovarjajo vsem predpisom o oproščanju od poštnih taks. Proti osebam, ki so to zlorabo vršile, se je postopalo po § 52 zakona o pošti, telegrafa in telefona v zvezi s čl. 16 Uredbe o oproščanju od poštnih taks.

Ker se z zlorabo poštninske prostosti oškoduje državna blagajna in krni visoki ugled verskih ustanov, je temu ministrstvu čast prositi to ministrstvo, da opozori vse verske oblasti in ustanove na ta neprijetni pojav in jim naloži dolžnost, da podvzamejo kar treba, da take zlorabe prenehajo.◀

To se dostavlja prečastitemu naslovu s prošnjo na znanje in obveščenje svojih duhovnikov.

Po pooblaščenju ministra pravde:
načelnik A. Čičić, l. r.

Zgornje se objavlja vsem prizadetim zaradi ravnanja.

V Ljubljani, dne 11. februarja 1935.

† Gregorij,
škof.

17.

Duhovne vaje v letu 1934

so napravili: dr. Ambrožič Franc, Arh Luka, dr. Arnejc Janko, Ažman Andrej. — Bambič Jožef, Barle Janko, Bešter Janez, Bleiweis Franc, † Bonač Franc, Budin Jožef, Bukovec Martin, Bukowitz Henrik. — Caserman Ivan, Cuderman Jožef, Cvelbar Jožef. — Čadež Anton, Čampa Franc, dr. Čepon Anton, Čerin Karel, Črnilec Janez. — Dr. Debevec Jožef, dr. Demšar Jožef, Demšar Viktorijan, Dodič Anton, dr. Dokler Marijan, Dolinar Franc, Dolinar Janez, Dovč Janez. — Dr. Ehrlich Lambert, Eppich Jožef, Erker Ferdinand, Erzin Leopold. — Dr. Fajdiga Viljem, Fatur Jakob, Filipič Janez, Florijančič Jožef, Fortuna Franc, Frančič Janez, Fric Franc, Fröhlich Franc. — Gliebe Jožef, Gnidovec Karel, Gogala Janez, Gole Anton, Golf Anton, Gornik Franc, Govekar Franc, Grašič Jožef, Grčar Feliks, dr. Grivec Franc. — Hafner Janez, Hafner Jernej, Hiti Franc star., Hönigman Franc, Hostnik Jožef, Hribar Anton, Hybašek Vojteh. — Ilc Andrej. — Jakelj Valentin, dr. Jaklič Franc, Jane Peter, Jeglič Stanislav, Jemec Anton, Jenko Janez, dr. Jere Franc, Jerič Alojzij, Jerina Ciril, dr. Jerše Jožef. — Kajdiž Valentin, Kalan Janez ml., Kambič Alojzij, Kastelic Matija, dr. Kimovec Franc, Kirar Franc, dr. Knific Janez, Komljanec Janez, Kopitar Andrej, Koretič Franc, Koritnik Anton, Košir Franc, dr. Kotnik Jakob, Koželj Franc, Kralj Franc, Kraljič Janez, Kramar Janez, Krašna Franc, Kres Jožef, Krisch Alojzij, Križman Andrej. — Lakmayer Franc, Lesjak Anton, Lomšek Janez, Lovšin Janez, Lovšin Vincencij. — Medved Anton, Mervec Franc, Mevželj Janez, Mihelčič Janez, Mikuš Janez, Mlakar Janko, Moder Anton, Muren Jožef. — Nadrah Ignacij, Nahtigal Franc, Nastran Franc, Neubauer Franc, Noč Janez, Novak Jožef, Novak Matija. — Oblak Valentin, dr. Odar Alojzij, Opeka Janez, dr. Opeka Mihael, Oven Jožef. — Dr. Pečjak Gregorij, Pečnik Janez, Pengov Franc, Perko Janez, dr. Perne Franc, Petrič Janez, Pfajfar Franc, Pipp Viljem, Pivek Janez, Platiša Janez, Pleša Franc, Plešic Anton, Podbevšek Jernej, Podvinski Anton, Pogačnik Anton, dr. Pogačnik Jožef, Poljanec Janez, Poljšak Anton, Porenta Anton, Povše Henrik, Premrl Stanislav, Presetnik

Franc, Primar Janez, Pucelj Janez. — Rajčevič Franc, Rakovec Engelbert, Ramšak Franc, dr. Ratajec Anton, Razboršek Jakob, Rihtaršič Janez, Rupnik Karel. — Sedej Janez, dr. Sever Jožef, dr. Simončič Pavel, Skubič Anton ml., Sladič Janez, Smolič Jožef, Snoj Venceslav, Sparhakl Karel, Stanonik Maks, Stare Martin, Steska Viktor, Strah Jožef, Stroj Alojzij, Strupi Alojzij, Sušnik Janez. — Šarec Alojzij, Šavli Andrej, Šimenc Jožef, Širaj Andrej, Širaj Jakob, Škoda Ignacij, Škrbe Stanislav, Šolar Jožef, Strekelj Jakob. — Tavčar Matej, Tiringar Janez, Tom Franc, Tome Matija, Tome Alojzij, Tome Alojzij ml., dr. Trdan Franc. — Učakar Franc, dr. Ušeničnik Aleš. — † Vadnjal Anton, Vidmar Franc, Vindišar Janez, Vodušek Vital, Vole Jožef, Vovk Jožef. — Zajec Ciril, Zajec Ludovik, Zore Anton, Zorko Franc ml., Zupanc Andrej. — Žagar-Sanaval Janez, Žavbi Janez, dr. Zerjav Gregorij, Žganjar Ignacij, Žitnik Franc, Žnidaršič Anton, Žugelj Nikolaj, Žust Jakob. — Skupaj 197.

Za leto 1933 se naknadno objavlja: Gabrovšek Franc, Hladnik Janez, dr. Levičnik Alfonz, Schiffrer Ludovik, dr. Snoj Andrej.

Duhovne vaje v Domu duhovnih vaj.

Vseh udeležencev je bilo 273 in sicer: duhovnikov 108, inteligentov 5, akademikov 27, abiturientov 21, srednješolcev 5, mož 36, fantov 71.

Iz ljubljanske škofije je bilo mož in fantov po dekanijah:

Ljubljana-mesto: Mar. Oznanj.: mož 2, fanta 2; Sv. Peter: mož —, fant 1; Trnovo: mož 1, fantov —.

Ljubljana okolica: Dobrova: mož —, fanta 2; Ježica: mož —, fant 1; Polhov gradec: moža 2, fantov 6; Sv. Helena: mož —, fant 1; Št. Vid nad Ljubljano: mož 6, fant —;

Cerknica: —

Kamnik: Homec: mož 1, fant —; Mengeš: mož 1, fant 1;

Kočevje: —

Kranj: Smlednik: moža 2, fant —;

Leskovec: Krško: mož —, fant 1;

Litija: Zagorje: mož 1, fant —;

Loka: Dražgoše: mož 1, fant —; Reteče: mož 1, fant —; Škofja Loka: mož —, fanta 2; Sv. Lenart: mož 1, fant —; Železniki: mož 1, fant —;

Moravče: —

Novo mesto: Novo mesto: mož —, fantov 9;

Radovljica: Begunje: moža 2, fant —; Bled možje 3, fant —; Breznica: možje 3, fant —; Mošnje: mož 1, fant —;

Ribnica: Velike Lašče: mož —, fantov 11;

Semič: Radovica: mož —, fant 1; Semič: mož —, fantov 10; Suhor: mož —, fant 1;

Šmarije: Št. Vid pri Stični: mož —, fantje 3; Višnja gora: mož —, fanta 2;

Trebnje: Čatež pod Zapl.: mož 1, fant —; Sv. Križ pri Litiji: mož 1, fant —;

Vrhnika: Preserje: mož 1, fant —;

Žužemberk: —

Vseh: mož 32, fantov 54 = 86.

Za skupno molitev liturgične maše.

Liturgičnemu gibanju je za skupno molitev svete maše različnost teksta v raznih izdajah velika ovira. Potreben je bil zato ukaz za enotno besedilo v prihodnjih izdajah. Uspešen prihodnji razvoj je omogočen, toda prehod je težak, ker ljudje ne bodo kmalu dobili novih izdaj z ukazanim besedilom. Da ljudi obvarujemo stroškov za nove knjige, dokler so dosedanje drugače dobre, in da novo besedilo pride vernikom v roke čim prej, smo besedilo pripravili posebej v drobnih zvezkih, ki naj se vložijo v molitvenike. Dobi se:

A. Vložek v velikosti malega molitvenika »Pri Jezusu« z naslovom »Sveta maša, kakor jo moli Cerkev na praznik Srca Jezusovega. Iz osmega natisa Pri Jezusu«. Ukazana je enotnost samo za besedilo iz »Ordo missae«, s tem pa, da so vmes vložene tudi molitve za določeni praznik in označene kot lastne molitve za tisti praznik, se vernikom najlažje omogoči pregled, kako naj se molitve ob drugih praznikih vkladajo. — Zvezek v tej obliki je širok 70 mm, visok 112 mm, strani ima 48. Cena 50 par.

B. Isti vložek vezan v karton stane 1 Din.

C. Vložek v velikosti molitvenika Večno življenje ima širino 77 mm, višino 122 mm. V tej izdaji so poleg slovenskega besedila natisnjene tudi latinsko vse tiste molitve, ki jih potrebujejo cerkveni služabniki za odgovore v liturgičnem jeziku, in vse molitve, katere se v peti maši pojejo. Naslov je »Sveta maša, kakor jo moli Cerkev na praznik Srca Jezusovega. Iz devetega natisa molitvenika Večno življenje«. Dobi se samo v kartonu, stane 1 Din 25 par.

D. Pesmarica iz Večnega življenja z naslovom »Sveta maša in pesmi«. Nova izdaja Večnega življenja, ki bo dotiskana v kakih 4 tednih, bo imela 110 pesmi, izbranih pred vsem za širjenje ljudskega petja; da bo moglo vse ljudstvo za kar najnižji strošek dobiti v roke novo besedilo liturgične maše in te pesmi, je posebej izšla knjižica s 128 stranmi; velikost kakor zgoraj vložek C, debelina pa 5 mm. Cena knjižici v kartonu 2 Din 50 par.

E. Sveta maša in pesmi — kakor pod D — pa vezano v celo platno stane 5 Din.

*

Pesem »Povsod Boga« z dosedanjim besedilom ni mogla izvirne melodije ohraniti, kakor so jo ohranili drugi narodi. To je bil najmočnejši vzrok za premembo besedila. Za evharistični kongres moramo imeti v posluhu isto melcdijo, kakor jo imajo drugi narodi. V pesmarici iz Večnega življenja je pesem ponatisnjena že z novim besedilom, opozarjamo pa, da je ni treba peti prej, kakor pride napev. V posebni partituri za pesmarico iz Večnega življenja bodo podane melodije za vse tiste pesmi, katerih ni v Premrlovi zbirki, tam bo tudi izvirna melodija za pesem »Povsod Boga«.

Razne objave.

Zakon o sodnem nepravdnem postopku (Službeni list kr. ban. uprave drav. ban. v Ljubljani z dne 26. januarija 1935, št. 8) je dobil obvezno moč dne 4. februarja 1935. Po § 32 tega zakona morajo voditelji mrtvaških knjig prijaviti okrajnemu sodišču vsak primer smrti, ki se zgodi v njho-

vem okolišu, najkasneje v 10 dneh. (Doslej se je izkaz umrlih predlagal mesečno.) Po § 180 istega zakona pa morajo matični voditelji periodično prijavljati okrajnemu sodišču primere rojstva nezakonskih otrok in naznani prebivališče matere in otroka. (Doslej je bil predpis za vsak mesec.) — Na oba predpisa se opozarjajo voditelji matic zaradi ravnanja.

Oblika imen in priimkov v matičnih izpiskih. Matični uradi se opozarjajo, naj v vse listine vpisujejo krstna imena in primke oseb vedno točno po obliki v rojstni matici ali v rojstnem listu. Če je v rojstni matici ali v rojstnem listu oblika Frančišek, ni dovoljeno v druge listine vpisavati obliko Franc. Ali če je prvotna oblika priimka Pevec, ni dovoljeno spreminjati obliko v Pevc. In podobno.

Consignatio fessorum suppressorum za leto 1935 je bila priložena 1. števil. Škof. lista.

Orglarska šola. Položnica za nakazanje prispevka v l. 1935 je bila priložena 1. števil. Škof. lista.

20.

Slovstvo.

Evharistični kongres za lavantinsko škofijo v Mariboru v dneh 7. in 8. septembra 1934. Priredil pripravljalni odbor. Založila Tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Z več slikami. 160 strani. Cena 16 Din. — Knjiga vsebuje bogato vsebino, ker so v njej govori in razprave kongresa. Zato bo knjiga dobro služila vsem, ki pripravljajo ljubljanski evharistični kongres. Priporočamo.

Aleš Napret: Naša domačija. Življenje v krščanski družini. 14. zvezek knjižice za duhovno probudo. — Knjižica podaja v kratki, pregledni obliki vzor katoliškega življenja v slovenski družini. Je nekak katekizem staršev za vse življenje v družini. Priporočamo. Cena 1 Din.

Lovro Hafner: Sv. Križev pot. Na besedilo M. Elizabete, O. S. M., zložil L. H. za mešani zbor in ljudsko petje. Naroča se v Preski, p. Medvode. Priporočamo.

št. 972.

21.

Konkurzni razpis.

S tem se razpisuje župnija št. Ožbalt v moravški dekaniji.

Pravilno opremljene prošnje je nasloviti in poslati na škof. ordinariat v Ljubljani.

Rok za vlaganje prošenj se zaključuje dne 20. aprila 1935.

V Ljubljani, dne 9. marca 1935.

† Gregorij,
škof.

Škofijska kronika.

Imenovana sta bila za prava dekana dosedanja dekanijska upravitelja: Alojzij Wester, župnik v Grahovem, za dekanijo Cerknica, in Janez Hladnik, župnik v St. Vidu pri Stični, za dekanijo Šmarije.

Umeščena sta bila: Jožef Kres, župnik v Koprivniku v Boh., dne 22. januarja 1935 na župnijo Vavta vas, in Jožef Klopčič, župnik v Javorju nad Škofjo Loko, dne 26. februarja 1935 na župnijo Dobrova pri Ljubljani.

Podeljene so bile župnije: Kovor Antonu Hostniku, žup. upravitelju istotam (umeščen dne 30. januarja 1935); Borovec Henriku Wittine, žup. upravitelju istotam (umeščen dne 21. februarja 1935), Rovte Jožefu Zalokarju, žup. upravitelju istotam (umeščen dne 6. marca 1935) in Javorje nad Škofjo Loko Stefanu Travnju, kaplanu na Brezovici pri Ljubljani.

Imenovani so bili: Janko Sedej, honor. ban. duhovnik v umobolnici na Studencu, za honorarnega veroučitelja na I. drž. realni gimn. v Ljubljani; Alojzij Tome, kaplan pri Sv. Jakobu v Ljubljani, za kateheta na drž. zavodu za gluhoneme v Ljubljani; Hubert Leiler, kaplan na Breznici, za hon. ban. duhovnika v zdravilišču na Golniku; p. dr. Stanislav Dostal, O. Teut., za župnika-vikarja v Metliki; Anton Dodič, kaplan v Boh. Srednji vasi, za upravitelja župnije Koprivnik v Boh.; Franc Pfajfar, župnik v Št. Gotardu, za ekskurendo-upravitelja župnije Št. Ožbalt.

Premeščeni so bili kot kaplani: Vinko Zor od Sv. Petra v Ljubljani k Sv. Cirilu in Metodu v Ljubljani, Mihael Jenko iz Kamnika k Sv. Petru v Ljubljani (z bivališčem v Mostah), Ivan Caserman iz Cerkljan pri Kranju v Kamnik, Jožef Cvelbar iz Borovnice v Cerklje pri Kranju, Franc Tom iz Toplic pri Nov. mestu v Boh. Srednjo vas, Ivan Tiringar iz Šmartina pri Kranju na Ig (II. kaplan), Janko Oražem iz Starega loga pri Kočevju v Cerklje ob Krki in Boris Komana iz Metlike na Brezovico pri Ljubljani.

Sprejet je bil v kler ljubljanske škofije duhovnik Jožef Tabatzky, doslej žup. upravitelj v Trnovem na Krasu.

Pastirovat sta šla: Stanislav Grims, kaplan v Št. Rupertu, med jugoslovanske izseljence v Merlebach v Franciji, in Matej Tomazin, kaplan v Cerkljah ob Krki, za kaplana v Dobrlovas na Koroško.

Cerkveno odlikovanje: S križcem »Pro Ecclesia et Pontifice« je odlikoval sv. Oče Pij XI. gđč. Mimi Rooss, vp. učiteljico v Kranju.

Umrli so: p. Kajetan Kogej, O. F. M., v Kamniku dne 2. januarja 1935, v starosti 65 let; Ignacij Fertin, zlatomašnik in župnik v pok., na Brezjah dne 11. januarja 1935, v starosti 77 let; Anton Vadnjak, žup. upravitelj v Št. Ožbaltu, dne 9. februarja 1935, v starosti 58 let; p. Gabrijel Cevc, O. F. M. Conv., v Kamniku dne 10. februarja 1935, v

starosti 40 let; Frane B o n a č , katehet v Ljubljani, dne 27. februarja 1935, v starosti 50 let; Ivan V r h o v n i k , zlatomašnik in župnik v pok., v Ljubljani dne 8. marca 1935, v starosti 81 let. — Naj v miru počivajo!

Škofijski ordinariat v Ljubljani,

dne 21. marca 1935.

† **Gregorij.**

škof.

Jože Jagodic,

v. d. ravn.

Vsebina: 3. Katoliškim vernikom v Jugoslaviji. — 4. Gospodom duhovnikom za l. 1935. — 5. Kanonična vizitacija in birmovanje v l. 1935. — 6. Pastoralne konference v l. 1935. — 7. Slovesen sklep svetega leta 25.—28. aprila 1935. — 8. Izpiti duhovnikov v zmislu kan. 130. — 9. Novomašniki l. 1935. — 10. Večna luč. — 11. Popravek k Rimskemu obredniku. — 12. Razstava cerkvene umetnosti. — 13. Udeležba ministrantov pri cerkvenih opravilih. — 14. Gozdni gospodarski načrt. — 15. Krajevni leksikon za področje dravske banovine. — 16. Zloraba poštninske prostosti. — 17. Duhovne vaje v l. 1934. — 18. Za skupno molitev liturgične maše. — 19. Razne objave. — 20. Slovstvo. — 21. Konkurni razpis. — 22. Škofijska kronika.

Izdajatelj: Škofijski ordinariat (Ignacij Nadrah). — Odgovorni urednik: Jože Jagodic.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Čeč.